

عنوان مقاله:

بررسی هراس اجتماعی در بین دانشجویان دانشگاه شهید باهنر کرمان

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روان شناسی و علوم رفتاری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سوده مقصودی - عضو هیئت علمی بخش علوم اجتماعی دانشگاه شهید باهنر کرمان

پژمان شیرمردی - کارشناس ارشد مطالعات زنان و خانواده دانشگاه شهید باهنر کرمان -

مریم بهزادی - کارشناسی علوم اجتماعی دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

اختلال هراس اجتماعی، از جمله اختلالات روان پزشکی رایج است که بر اساس ترس از اجتماع یا موقعیت های کارآمد مشخص می شود و ممکن است ایجاد کننده ی اختلالات روانی دیگر نیز باشد. پژوهش حاضر با هدف بررسی شیوع هراس اجتماعی در بین دانشجویان دانشگاه شهید باهنر کرمان و بررسی پیامدهای احتمالی آن انجام شده است. لذا پژوهش با روش پیمایش و بر روی 100 نفر از دانشجویان که به روش نمونه گیری تصادفی انتخاب شده اند. انجام گرفته است. جهت جمع آوری اطلاعات از پرسش نامه استاندارد هراس اجتماعی (SPTN) استفاده شده است. تجزیه و تحلیل اطلاعات نیز به دو صورت آمار توصیفی (جدول یک بعدی) و تبیینی (آزمون پیرسون و رگرسیون خطی) مورد بررسی قرار گرفت. نتایج حاصل از این مطالعه نشان می دهد که تمام متغیرهای مورد بررسی با اختلال هراس اجتماعی همبستگی معنی داری داشتند. بدین معنی که هر چه میزان احساس شرمساری و سوگیری تعبیر (منفی گرایی) افزایش می یابد هراس اجتماعی در بین دانشجویان افزایش پیدا می کند و با افزایش میزان احساس خودکارآمدی و توانایی فرد در مواجهه با جمع، هراس اجتماعی کاهش می یابد و بالعکس، همچنین در بررسی رابطه ی متغیرهای زمینه ای با متغیر وابسته نیز نتایج حاکی از آن است که میانگین هراس اجتماعی بر حسب جنسیت، وضعیت تأهل و گروه سنی نیز متفاوت بوده است.

کلمات کلیدی:

اختلال، احساس خودکارآمدی، هراس اجتماعی، منفی گرایی و توانایی مواجهه با جمع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/385636>

